

בלבבי

**פסח שני
למעלה
מפסח
ראשון**

בלבבי משכן אבנה

השיערים של הרב זמינים ב"קול הלשון"

073.295.1245 ישראל | 605.313.6660 USA

לא מוגה כלל

לקבלת העלון השבועי בדוא"ל
יש לשלוח בקשה לכתובת:
bilvavi231@gmail.com
לקבלת העלון השבועי בפקס
יש לשלוח בקשה לפקס המערכת:
03-5480529

פסח 056 פסח שני למעלה מהראשון

לאזנה לשיעור בקול הלשון

073-295-1245 ישראל
USA 718-521-5231

ומקיישים: כוכבית [*]
סולמית [#] <-
[29200317] <-
סולמית [#]

ללקיחת חלק בהוצאות הגדולות
של הדפסת הספרים לזיכוי הרבים
ניתן לתרום במערכת הטלפונית:
מרכז הצדקה

ישראל: 1-800-28-28-28
USA +972-2-5025580
יש לציין מספר קרן:
בלבבי משכן אבנה - 4387

© כל הזכויות שמורות
מספר ישיר לשמיעת השיעורים
בקול הלשון:
073-295-1245 ישראל
USA 605.313.6660
מערכת 'בלבבי משכן אבנה'
טלפון: 052.763.8588
פקס: 03-5480529
ת.ד. 34192 ירושלים 9134100
bilvavi231@gmail.com

תוכן

ה. פסח - הארת שלוש יום.....

ו. פסח שני - דילוג ללמעלה מן הדעת.....

ז. פסח שני - בחינת קיפוז רגליים.....

ח. פסח שני גבוה מפסח ראשון - קיפוז ללמעלה מן הדעת.....

ט. פסח שני - תיקון לטומאת ברית קודש.....

י. טהרה בפסח שני - מתנת שמים מכח הדילוג.....

יא. פסח שני - שלימות ההארה של השלש רגלים.....

יב. פסח שני - חזרת ענף לשורשו.....

יג. הרצון שלמעלה מן הדעת.....

יד. דילוג בפסח שני ללמעלה מן הדעת.....

טו. מתן תורה - גילוי הדעת וגילוי למעלה מן הדעת.....

טז. שורש השמחה והטהרה בסוכות - מכח הארת פסח שני.....

יז. פסח שני - שורש גאולה העתידה.....

יח. מתוך שו-ת.....

פסח - הארת שלושים יום

בפסח מתגלה הדין של שלושים יום קודם החג שואלין ודורשין בהלכות החג. ומשם חז"ל לומדים שיש דין שלושים יום קודם החג גם בשאר מועדים. זה לא במקרה שהדין שלושים יום קודם החג נאמר אצל פסח. אלא זה מגלה שהפסח מגלה אור של שלושים יום.

בעומק יותר, פסח מלשון פיסח שהקב"ה פיסח על בתי ישראל, וזה אצל בכורי ישראל. זה שורש קדושת בכורי ישראל. רק בן בכור שנולד לשלושים יום יש לו דין בכור, קודם לכן יש ספק שמא הוא נפל. הרי שליל פסח יש בו את הארת קדושת בכור שיש בו אור של שלושים יום.

ולהיכן מגיע האור של שלושים יום? עד פסח שני. זה עומק תוקף הבכורה שהתגלה בפסח ראשון, ששם בליל התקדש חג, התחלת הקדושה, ותוקפו של הקדושת בכור חלה בפסח שני. שורש עומק הארת שלושים יום מתגלה בפסח, ומתפשטת השלושים יום מפסח ראשון עד פסח שני.

לפי"ז יש אבחנה נוספת של ספירת העומר: מפסח ראשון לפסח שני, סופרים את הזמן מפסח ראשון לזמן אכילת הפסח שני. כפשוטו, ספירת העומר היא תספרו חמישים יום, אבל בעומק יש ספירה הוא ספירת שלושים יום מפסח ראשון לפסח שני ואז חלה קדושת בכורה. כל שלושים שורשו בשלושים יום בין פסח ראשון לפסח שני.

דיני אבילות עיקרם עד שלושים יום. שורש האבילות נלמד ממיעוט הלבנה. וזמן הלבנה כ"ט או ל' ימים ואז נתכסה הלבנה, נחסר הלבנה. והחסר הזה הוא שורש הנפל. ודוד המלך כנגד הלבנה, ומועדו של דוד המלך נקרא ראש חודש. ולכן דוד הוא בבחי' נפל, והשורש לכך במיעוט הלבנה.

יש שתי קצוות בזמן הלבנה, ראש חודש הוא זמן כיסוי הלבנה ואמצע החודש הוא זמן גילוי הלבנה. דוד שורשו בכיסוי הלבנה, זה יום ל' של החודש, שלושים יום, ואילו ט"ו לחודש הוא זמנו

פסח שני
בעצם מגלה
את ההארה
שלמעלה
מן הדעת.
כל חטא
נעשה מכח
עץ הדעת,
בחינת דעת,
וזה השורש
למיתה.
בפסח שני יש
דילוג לכתרו
של מלך
שלמעלה מן
הדעת.

פסח שני מגלה, שמה שהלבנה היה במילואה בליל ט"ו של פסח הראשון, זה הולך ונחסרת, ועכשיו יש שלושים יום שמשלימים את התהליך. וצריך להבין: מהי השלימות שמתגלה בפסח שני.

של שלמה המלך. אלו הם שתי מדרגות של מלכות, מלכות דוד בל' ומלכות שלמה בט"ו. דוד המלך גם במקביל ליום י"ד, דוד בגמטריא יד, אבל השלמתו של י"ד דוד הוא בט"ו של שלמה בנו, ביום ט"ו של החודש מגיע דוד המלך אל שלימותו בשלמה המלך.

פסח שני - דילוג ללמעלה מן הדעת

פסח. לפי"ז פסח שני הוא גם במהלכי דילוג, אבל, בפסח שני מתגלה, שמדלגין למקום שלמעלה ממקום הדעת.

י"ש הבלדל עצמי בין פסח ראשון לפסח שני. בפסח ראשון יש דילוג על הסדר של עיבור יניקה ומוחין, שמדלגים מיד לגדלות שני, מוחין דגדלות. אבל בפסח שני יש הארה של דילוג שמדלגים ללמעלה מהדעת.

ונמצאים במוחין דקטנות, ותוקפו בשביעי של מוחין דקטנות של פסח, עד שמגיעים שוב למוחין דגדלות בשבועות].

כל פסח הוא לשון של דילוג. הגאולה נקרא "מדלג על ההרים מקפץ על הגבעות". מהות הדילוג בפסח הראשון, כידוע מרבותינו, יש סדר של גדלות ראשון עד גדלות שני, וביניהם יש שלשה שלבים: עיבור, יניקה, ומוחין. בפסח עצמו, יש מוחין דגדלות ומוחין דקטנות.

בליל פסח יש דילוג ממדרגת עיבור, מוחין דקטנות, מיד למדרגת גדלות שניה, מוחין דגדלות. א זוהי הגדרה כללית של הדילוג * [ומיד אחר ליל פסח נסתלק ההארה של המוחין דגדלות

פסח שני - בחינת קיפוי רגליים

אחת. אבל בפסח שני יש פיסח מלשון קיפוי, כלומר, שהוא מקפץ בשני רגליו. בפסח ראשון יש פסיחה אחת, דילוג אחת - ברגל אחת. ולכן פסח הוא אחד מהשלשה רגלים - הוא רגל אחת מהשלשה רגלים. אבל פסח שני, מלשון 'שנים', הוא בבחינת 'קיפוי', של 'שני' רגליים - וזה עומק נקודת ההארה בפסח שני.

בלשון אחרת והיינו הך, הגמרא מחלק בין ריקוד לקיפוי. ריקוד יכול להיות ברגל אחת, לעומת זאת קיפוי הרגליים נעשה בשתי רגליו. שתי בחינות אלו הם במקביל לפסח ראשון ופסח שני.

פסח ראשון מלשון פיסח, האדם עומד על רגל אחת. זה בחינת ריקוד. זה ושמחת בחגך, שמכח השמחה נעשה ריקוד, וזה נעשה ברגל

פסח שני גבוה מפסח ראשון - קיפוי ללמעלה מן הדעת

אבל העומק היא להיפוך. בפסח ראשון יש דין של טומאה הותרה בציבור ועושים אותו אפילו בטומאה, אבל פסח שני אינו נעשה בטומאה. ועוד, פסח ראשון הוא דילוג ממוחין דקטנות למוחין דגדלות, אבל פסח שני נוגע

בהבנה פשוטה, פסח ראשון הוא סוד האחד, ופסח שני הוא סוד השניות, שזה מקום ההתפרטות, שורש הנפילה, ולכן פסח שני נעשה לאלו שנעשים טמאים או בדרך רחוקה. זה ההבנה התחתונה בפסח שני.

רגל אחת למטה, זהו בבחינת "לדעת בארץ דרכך", ובתוך הדעת הזה נעשה דילוג ממוחין דקטנות למוחין גדלות. אבל במדרגת פסח שני, מדרגת קיפוף שתי רגליים, האדם כולו עולה מעל הקרקע. ואז הוא מקפץ לגמרי מעל מדרגת "לדעת בארץ דרכך", ואז נעשה בעצם גילוי שלמעלה ממקום הדעת.

בלמעלה מן הדעת כלל. מצד כך, פסח שני היא בבחינת קיפוף של שני רגליים. ומצד כך, פסח שני הוא גבוה יותר מפסח ראשון, כדאיתא בזוהר הק'.

במדרגת פסח ראשון, מדרגת ריקוד שהוא ברגל אחת, אז האדם עדיין נמצא ברגל אחת על הקרקע. יש לו צד שעולה מעלה, אבל גם יש לו צד שמחובר ללמטה. מצד שיש לו

פסח שני - תיקון לטומאת ברית קודש

וכאשר האדם טמא, עיקר הטומאה היוצאת מן האדם מתגלה במקום אות ברית קודש, שם מקום הטומאה. נמצא שהתיקון הטמאים לנפש הוא תיקון למדת היסוד. הטמאים לנפש אלו היו נושאי ארונו של יוסף, וכידוע מדת יוסף הוא מדת אות ברית קודש. נמצא שאלו שהיו נושאי ארונו של יוסף - הם אלו שמביאים תיקון לטומאה. כלומר יש להם טומאה באות ברית קודש. כל טומאה מלשון טמטום, והטמטום חלה במקום אות ברית קודש. אלו הם שאמרו למה נגרע. והקב"ה אמר להם שהם יביאו פסח שני, ואומר רש"י, על ידיהם נתחדשה עוד דברי תורה, ונמצא ש'מגלגלין זכות על ידי זכאי'.

הטמאים לנפש או אלו שהיו בדרך רחוקה - כפשוטו, זה כי היו במדבר ולא סמוך למשכן, וזה סיבה חיצונית. אבל בעומק, הסיבה הפנימית היא, מפני ששורש הארת פסח שני מתקן בעיקר את הטמא, לא את ה'דרך רחוקה' שזה רק ענף של התיקון, אלא הפסח שני בא בעיקר לתקן את הטמא, הטומאה בברית קודש. כי העיקר היא הברית קודש, זה עיקר המשכת גופו של האדם, אבל הרגליים הם לבר מגופו של אדם, כנו שאומרים חז"ל, הם נחשבים לחוץ של האדם. בפסח שני לטמאים - שם מונח עיקר התיקון.

יש ג' רגלים, ובפסח עצמו יש ג' חלקים (פסח ראשון, שביעי של פסח, ופסח שני). פסח ראשון יש בו רק רגל אחת, אבל ההארה של פסח שני מגלה הארה של מתן תורה, חידוש של דברי תורה של פרשת פסח שני. ואז מתגלה שיש חלק שלישי בפסח, שהוא - פסח שני.

באדם יש שתי רגליים באדם, ובפרטות יותר יש לו שלשה רגליים, כי האות ברית קודש נקרא רגל. כמו שיש ג' רגלים כך יש לאדם ג' רגליים. רגל ימין של האדם כנגד פסח, ורגל שמאל של האדם כנגד סוכות, ואות ברית קודש שהוא רגל האמצעית, ונקרא 'רגל קצרה', היא במקביל לשבועות, מתן תורה. מקום השפע של האות ברית קודש - זה שורש השפע של הדברי תורה שמתגלה בשבועות.

בפסח שני, מדרגת קיפוף רגליים, צריך להבין עמוק: זה לא קיפוף של שתי רגליים, אלא בעומק זה קיפוף של שלשה רגליים. כאן עומק התיקון המתגלה בפסח שני.

פסח שני היה לטמאים לנפש ולאילו שנמצאים בדרך רחוקה. שניהם (טמא ודרך רחוקה) הם מדרגת רגליים.

כאשר האדם נמצא בדרך רחוקה, הרגליים שלו הולכים בדרך. כלומר - הוא רחוק ממדרגת הרגליים שלו. דרך רחוקה - היא תיקון לרגליים.

² הערת העורך: שבועות נקרא חג ה'קציר', במקביל לאות ברית קודש שנקרא 'רגל קצרה' של האדם.

טהרה בפסח שני - מתנת שמים מכח הדילוג

מפסח ראשון עד פסח שני, בהארת פסח שני מגלה שכבר בשלשים יום אחר הפסח יש תיקון לטומאה. ועל אף שיש מהלך הספירה של מ"ט יום להטהר מטומאה, אבל זה גופא החידוש של פסח שני, שמגלה דילוג.

עיקר הטומאה חלה ממקום אות ברית קודש, ומתפשטת עד הרגליים. ופסח שני מגלה הארה שיש דילוג וכבר בשלשים יום אחר פסח ראשון כבר האיר התיקון שהיתה צריכה להתגלות בשבועות - כבר האיר בפסח שני. רק שפסח שני מאיר התיקון מכח הארת הדילוג, שזה כח השנים והאמצע המצרפם.

בספירת חמשים יום כפשוטו בין פסח לשבועות שזה עבודת ספירת העומר, יש טהרה מתתא לעילא. אבל פסח שני מגלה טהרה מלעילא משמא, זה היה היום של ירידת המן. זה בבחינת מתנה מן השמים, טומאה מן השמים שמטהרת מה שנמצא לתתא. זה מכח הארת הדילוג.

כמו ששבועות יום החמישים הוא בחינת שער הנ' דקדושה שהוא 'תכלית הידיעה שנדע שלא נדע', למעלה מן הדעת - גם בפסח שני, שהיא בבחינת קיפוף שתי רגליים ללמעלה מן הדעת, למעלה מבחינת "לדעת בארץ דרכך" - מכח מתנה מלעילא מקבלים טוהר מן השמים בפסח שני את ההארה שמקבלים בשבועות. זה הכח של 'לא ניתנה התורה אלא לאוכלי המן', מלעילא לתתא.

המהלך הפשוט בספירת העומר היא לספר נ' יום מפסח עד מתן תורה, 'לטהרנו מטומאתנו', וכמו שאומרים בתפילת יהי רצון בספירת העומר. ויש מהלך שני של ספירת העומר, מפסח ראשון עד פסח שני. דוג' פשוטה לכך, כאשר יצאו ממצרים עם מצות, זמן אכילה של המצות היה עד פסח שני, עד יום ירידת המן. פסח שני מחדש דברי תורה, עצם הדין של פסח שני, וזה הארה של מתן תורה, והיא שורש ההארה של חג השבועות. בפסח שני נתחדש עוד דברי תורה, ופסח שני היה היום ירידת מן. 'לא ניתנה התורה אלא לאוכל המן'. ירידת המן בפסח שני מגלה את הארה של מתן תורה תוך ימי ספירת העומר - והיא השורש להארת מתן תורה בשבועות.

כפשוטו, בפסח ראשון עד שבועות יש ספירה של נ' יום, אבל בספירה מפסח ראשון עד פסח שני יש רק ל' יום ועדיין נשאר עוד כ"ט יום או ל' יום עד חג השבועות. אבל בעומק, עיקר ההארה של פסח שני בא לתקן את מי שהוא טמא. טמא בגמטריא נ', טמא זה א-מט. יש ספירה של מ"ט יום, מפסח עד שבועות, זה מהלך אחד של טהרה מטומאה, 'לטהרנו מטומאתנו'. אבל יש מהלך אחרת של טהרה מטומאה: מפסח ראשון עד פסח שני.

תורה נקנית במ"ח קנינים, ויש כח הכוללם שזה מ"ט, וזה העבודה במ"ט ימי ספירה מפסח עד שבועות. אבל במהלך הספירה

פסח שני - שלימות ההארה של השלש רגלים

כי בפסח שני יש 'שנה עליו הכתוב לעכב', שהפסח ראשון נעשה בטומאה אבל פסח שני אינו יכול להעשות בטומאה. טומאה אינו מעכב פסח ראשון, אבל בפסח שני הטומאה מעכב.

...יש שתי תפיסות בפסח שני.

התפיסה הפשוטה היא שפסח שני נמוך מפסח ראשון, כי פסח שני נאמרה רק לאלו שנפגמו בטומאה או שהיו בדרך רחוקה. אבל בעומק, פסח שני גבוה מפסח הראשון,

נקודות של פסח (פסח ראשון, פסח שני, ושבועות).
ויתר על כן, בפסח שני מתגלה שלושים יום
אחר הפסח שזה מגלה את ה"אחד" העליון,
שמחזיר את הדבר לפסח ראשון. מצד כך
פסח שני גבוה יותר מפסח ראשון.

ומצד כך, הארת פסח שני גבוה מהארת
פסח (כדברי הזוהר הק'). כי בעומק, פסח ראשון
הוא רגל אחד מתוך ג' רגלים, אבל פסח שני
הוא השלימות ההארה של הג' רגלים, וכמו
שחג הסוכות נקרא חג האסיף כי הוא מאסף
כל ג' רגלים כולם כן פסח שני מאסף כל שלשה

פסח שני - חזרת ענף לשורשו

של האדם הוא בבחי' פלגא, בבחי' "בחצות".
נמצא שפסח שני מגלה חזרת ענף לשורשו,
כי בפסח שני מתגלה איך שהשני חצאים, שני
רגליים, חוזרים לשורשם.

...בלשון אחרת והיינו הך, פסח ראשון מגלה
דילוג של רגל אחת, אבל פסח שני מגלה דילוג
ללמעלה מכח קפיצת שתי רגליים ללמעלה.
ואז מתגלה העומק של "בחצות", שתי רגליים
עולים למעלה ומתאחדים בשורשם. כל רגל

הרצון שלמעלה מן הדעת

מדרגת 'ותרגילנו בתורתך' שהרגליים של
האדם מוליכים את האדם בלא דעתו. בלשון
אחרת, זה נקרא נקודת הרצון שלמעלה
מהדעת.

זה עומק ההארה של פסח שני. למטה
בקרע יש דעת ויש בתוכו ג' סוגי דעת,
הבדלה והכרעה וחיבור, אבל בלמעלה מן
הדעת, "ואשיבה רגלי", ואמרו רבותינו, זה

דילוג בפסח שני ללמעלה מן הדעת

אבל בפסח שני יש דילוג עליונה יותר
מהדילוג שנעשה בפסח. הדילוג בפסח שני
היא לא רק ממוחין דקטנות למוחין דגדלות,
אלא נעשה דילוג באופן יותר עליון, גילוי של
ללמעלה מדעת. הגילוי של פסח שני בוקע
את מדרגת הרגליים, ומעלים אותם למקום
עליון.

מה ההבדל בן כח הדילוג למעלה שמתגלה
בפסח ראשון לכח הדילוג שלמעלה שמתגלה
בפסח שני?

פסח מלשון פה-סח, דיבור, שפתי כהן
ישמרו דעת. פסח מגלה דעת. ובא באופן של
דילוג ממוחין דקטנות למוחין דגדלות, דילוג
למקום הדעת.

מתן תורה - גילוי הדעת וגילוי למעלה מן הדעת

בא מכח הדעת. ומצד כך מתגלה במתן תורה
'אתה הראת לדעת', אבל מצד הארת פסח
שני שזה הסדר של מפסח ראשון עד פסח
שני, למעלה מן הדעת, הכח של 'לא ניתנה
תורה אלא לאוכלי המן', זה הארה נוספת של

מצד כך כאשר מגיעים למתן תורה יום
השבועות, יש לנו שתי הארות מכח פסח.

כפשוטו מצד הארת פסח ראשון יש סדר
מפסח עד שבועות יום מתן תורה, והסדר הזה

הארת מתן תורה, שהגיע ממציאות הלמעלה מן הדעת. נמצא ששורש הארה של יום מתן

חג השבועות נמצא כבר בהארת פסח שני.

שורש השמחה והטהרה בסוכות - מכח הארת פסח שני

פסח שני אינו גילוי של הארת פסח שני לעצמו אלא הגילוי של פסח שני מגלה גילוי חדש בכל השלשה רגלים כולם, ובפרט בסיפא של המועדים כולם שזה חג הסוכות.

בסוכות יש מים מטהרים. בסוכות שואלים על הגשמים, והשורש לזה בשמחת בית השואבה שהיה "ושאבתם מים בששון", וזה מים מטהרים.

יש מערכת של פסח שבועות וסוכות, ויש עוד מערכת - מכח פסח שני מתגלה שורש של הארה נוספת בסיפא של המועדים שהיא סוכות. בסוכות יש שתי הגדרות כלליות. בסוכות יש "ושמחת בחגך", והשמחה בסוכות מכח שהוא חג האסיף, זמן שאוספים את כל התבואה, בבחי' "הזורעים בדמעה ברנה יקצורו", וכמו כן החג האסיף אוסף את כל ג' המועדים. ויתר על כן, בסוכות יש את השמחת בית השואבה שנקרא שמחה יתירה, ושורשו במדרגת פסח שני.

יש מי מקוה ויש מי מעיין. טהרת המקוה היא מדרגת יוה"כ ששם נאמר 'מה מקוה מטהר את הטמאים אף הקב"ה מטהר את ישראל', ויתר על כן יש מעיין המטהר, ושאבתם מים בששון - שורש נקודת המטהר. שורש הטהרה שמתגלה בסוכות, שזה שמחת בית השואבה, שמחת המים (ומכח כך שואלים על הגשמים) היא ההארה שמתגלה בפסח שני, שמי שנטמא חזר ונטהר.

כידוע מאד, לולא החטא לא היה סדר ר"ה ויוה"כ, כי יוה"כ הוא קדושת לוחות שניות שניתנו רק מכח החטא העגל, ששם נעשים טמאים, והתיקון על ידי יוה"כ שהוא בחינת מקוה מטהר. ובפסח שני האדם לא יכול להקריב הפסח ראשון כי היה טמא מטומאת המת, כלומר, פסח שני מטהר את האדם באותו הארה שיוה"כ מכפר את מי שנטמא.

פסח ראשון במקביל ללוחות ראשונות, ופסח שני במקביל ללוחות שניות. עומק ההארה של פסח שני מגלה בחי' לוחות שניות.

כפשוטו הלוחות השניות היו נמוכות ממדרגת לוחות ראשונות, וכן כפשוטו פסח שני נמוך מפסח ראשון. אבל בעומק הפנימי של הדבר, בפסח אומרים "בדמיך חיי, בדמיך חיי", שני מיני דמים, כנגד דם פסח ודם מילה, ודם פסח מתגלה בפסח ראשון ששם נתנו דם הפסח על המשקוף, אבל בפסח שני מתחדש שהדם נהפך למציאות של מים - וזה המים של חג הסוכות. זה שורש הטהרה

עומק הדבר, הוזכרנו לעיל שיש שתי בחינות של שמחה: ריקוד וקיפוף. בפסח שני מתגלה כח הקיפוף. איפה מתגלה בעיקר כח הריקוד במועדים? זה מתגלה בסוכות אצל השמחת בית השואבה, שם היו רוקדים ברגליים. והגמרא בסוכה בפרק החליל מסדר את כל צורת הדברים של הרקידה בשמחת בית השואבה. ויתר על כן היה שם יש ניצוץ של בחינת קיפוף הרגליים: היו זורקין את השלהבות ועוד, כמבואר בדברי הגמרא. זה שורש ההארה של הארת פסח שני, וכמו שהוזכרו לעיל, הארת פסח שני היא שלימות הסוכה.

בפסח ראשון אומרים 'בדמיך חיי, בדמיך חיי', מתגלה דם פסח ודם מילה, במקביל לפה עליון ופה תחתון. מי שהיה טמא לא יכול להקריב פסח ראשון והיה צריך להקריב פסח שני. לפי"ז יש יחס בין סוכות ופסח שני.
¹ כאשר הציבור אינו טמא. כי אם הציבור טמא, אז הוא יכול להקריב פסח ראשון בטומאה מדין טומאה הותרה בציבור.

שמתגלה סוכות, טהרת מים במדרגת מעיין. ושורש כל הטהרה הזו בסוכות - מהארת מדרגת פסח שני.

טהרת יוה"כ בא מכח פגם, בבחי' "תבוא

פסח שני - שורש גאולה העתידה

שורש הגאולה העתידה במהרה בימינו, שיהיה "כימי צאתך ממצרים אראנו נפלאות" - בעומק, זה נמצא בפסח שני. כמו שהיה פסח ראשון ופסח שני, כמו שהיה גאולה ראשונה - כן יהיה גאולה אחרונה, הכפלה של פסח. ואז יהיה דילוג - אבל לא כגאולה ראשונה שהיה דילוג ממוחין דקטנות למוחין דגדלות, אלא הגאולה האחרונה יהיה דילוג ללמעלה מן הדעת: 'משיח בא בהיסח הדעת'.

זה עומק שורש ההארה של פסח שני, והיא היא השורש של אורו של משיח.

פסח שני בעצם מגלה את ההארה שלמעלה מן הדעת. כל חטא נעשה מכח עץ הדעת, בחינת דעת, וזה השורש למיתה. בפסח שני יש דילוג לכתרו של מלך שלמעלה מן הדעת.

זה מתקן המיתה השורשית - זה לא רק שהוא נטהר מן המיתה. השורש של "דרך רחוקה" היה בגירוש אדם מגן עדן, והשורש של "טמא" היה בחטא עץ הדעת. אבל בחג הזהד שמתגלה בפסח שני, מתגלה תוקף נקודה שלמעלה מן הדעת, ובאופן של דילוג - והוא השורש הגמור לעומק מציאות התיקון. ¹ אמנם פסח שני אינו נקרא חג לדינא.

מתוך שו"ת

למעלה מן הדעת על ידי דבר חיצוני, שתיית יין, 'נכנס יין יצא סוד'. שזה מעשה נבראים של לתתא, אבל הארת פסח שני הוא כולו מתנת שמים, מן משמיא, מציאות של דילוג, שאינו מגיע במהלך של מעשה תחתונים דלתתא.

פסח ראשון מגלה הבדלה והכנעה, פסח שני מגלה מהלך של המתקה, לכן בפסח שני אוכלים חמץ ומצה יחד, בסוד המתקה. שורש הארת פסח שני היא במיתוק שהיא למעלה מהבדלה והכנעה.

חמץ ומצה בגמטריא רגע, כי פסח שני מגלה "כי ברגע באפו", שנמתק החרון אף.

רגע ר"ת ראשית גוים עמלק. בהבנה פשוטה, עמלק שורש הטומאה הוא זה שגורם פסח שני, מי שהיה נטמא ולא יכול להביא פסחו. אבל בעומק, פסח שני מתקן תפיסת 'כחצות', תפיסת מחצה על מחצה, תפיסת עמלק.

מה ההבדל בין פורים שהוא 'לא ידע', למעלה מן הדעת, להארת פסח שני שהוא למעלה מן הדעת? בפורים מגיעים להארת

קול הלשון

בס"ד

073.295.1245 ♦ 605-313-6660 2 » 4 » 12

1

בלבבי משכן אבנה

2

ארבעת היסודות

3

סדרת "דע את"

4

התבודדות

5

תפילה

6

ספרי קודש

7

דרשות

8

פרשת השבוע

9

מועדי השנה

11

בלבביפדיה

מחשבה / עבודת ה'

10

תורה, גמרא, שו"ע

12 » אוצר אותיות

13 » ליקוט צורת אדם ועבודתו

14 » עבודת הנפש לפי עשר הספירות

חדש!

להאזנה לשיעור

ומקיימים: כוכבית [*] סולמית [#] ->

[מספר שיעור] -> סולמית [#]